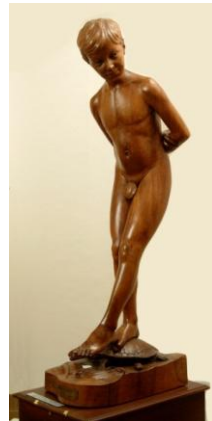

Hij gaat vervolgens naar de école des Beaux-Arts van Buenos Aires waar hij de lessen toepast van zijn Argentijnse meesters zoals Eduardo Sivori en César Giovanola.

Tegenwoordig bewaren we uit die periode academische tekeningen, uitgevoerd met houtskool, kopieën van antieke Griekse en Romeinse werken en eveneens kopieën van latere Italiaanse werken zoals de opmerkelijke "David" van Benini.

Terug in Frankrijk, in 1918, krijgt hij zijn eerste bestellingen. Maar het is met de expositie van *Gaminerie* (1925) tijdens de Salon des Artistes Français (in Parijs) dat zijn carrière echt begint.

Vanaf dat moment neemt hij regelmatig deel aan deze prestigieuze kunsttentoonstelling waar hij vaak bekroond wordt. In 1954 ontvangt hij de gouden medaille van de jury voor de 'Vierge de l'Ecole', welke hem voortaan toestaat lid van de jury te zijn, een plaats die hij behoudt tot 1962.

Gedurende zijn hele carrière gaf René Davoine voorrang aan het bewerken van hout, waarbij hij een bijzondere waarde toekende aan het glad maken van het hout. Op de leeftijd van 35 jaar richtte hij zich op steen, waarvan hij vele monumenten en beelden maakte, vooral gewijd aan de heilige kunst, een van zijn voorkeursonderwerpen.

Hij werkte alleen, ver van de artistieke wereld en diens invloeden. De klassieke kunst bleef zijn belangrijkste inspiratiebron. Hij hechtte speciaal belang aan de techniek, aan een getrouwe weergave van vormen, van houdingen en expressie. Zijn werk is verwant aan dat van enkele van zijn tijdgenoten zoals Joseph Bernard, Henri Bouchard of Charles Despiau.

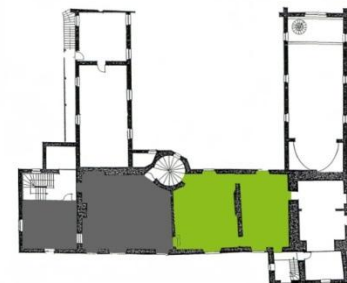
De werken van René Davoine zijn te zien in de oude kapel van de Priorij, welke herbouwd is in de XIXe eeuw, ten tijde van de Zusters van Nevers.

Het voormalige atelier van de kunstenaar, gesitueerd aan de rue Davoine, is geopend tijdens Open Monumentendag (Journées Européennes du Patrimoine), de Museum Nacht of op verzoek

Ground floor

- Temporary exhibition
- Archeology
- The medieval capitals
- René Davoine's area

First floor

- Earthenwares of Charolles
- Paintings

Openingstijden:

juni en september: dagelijks geopend behalve op dinsdag 14h – 18h

juli en augustus : dagelijks geopend behalve op dinsdag 10h– 12h/14h–18h

Contact met ons :

Musée du Prieuré – 4, rue du Prieuré–71 120 Charolles

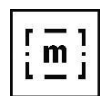
Adresse postale :

Hôtel de Ville – 40, rue Baudinot– 71 120 Charolles

Phone 03 85 24 24 74 / 03 85 24 05 95 (out of season)

museeduprieure@ville-charolles.fr

www.ville-charolles.fr/musee-du-prieure

Welkom in het Museum van de Prioory

Een collectie van schone kunsten en decoratieve kunst

De vernieuwde, voormalige priorij van de orde van Cluny, de

Sainte-Marie-Madeleine, herbergt tegenwoordig een compleet museum waarin de geschiedenis van de lokale kunst te zien is. Hier bevindt zich het aardewerk uit de Charolais, het hart van de collectie, naast de schilderkunst

en beeldhouwkunst.

Jean Laronze (1852 – 1937), Bourgondisch landschapsschilder, staat aan de basis van de oprichting van het museum in Charolles, in 1933, door aan de stad een veertigtal werken te schenken. Dit museum is tegenwoordig voorzien van het label 'Musée de France'.

Een museum in een voormalige priorij

De priorij Sainte-Marie-Madeleine van Charolles werd gesticht in 929, op de heuvel waaraan het zijn naam geeft, na de overwinning in dat jaar behaald door de koning Raoul van Bourgondië op de

Hongaren vlakbij Changy. Er zijn uit die periode echter geen materiele resten meer.

De Charolais priorij is helemaal aan het begin van de XIIe eeuw (1104) verbonden aan Cluny. Later krijgt de priorij een lokale invloed doordat het een doorgangs- en verblijfplaats vormt voor pelgrims op weg naar de grote abdij van Cluny. Tijdens de XIIIe en de XIVe eeuw oefent de cluniacenser priorij van Charolles met moeite de plichten uit van de aalmoezen en gastvrijheid vanwege de zwakke bezetting en de onrust in de regio. In 1408 is het gebouw totaal verwoest. Aan het eind van de XVe eeuw gaat Sébastien de Rabutin, prior van 1472 tot 1483, aan het werk met de wederopbouw. Hij laat zijn wapen achter in de latei boven de deuren in de voorgevel. Een gedeelte van de gebouwen behoudt de getuigenissen van de reconstructie van die periode: het centrale deel met de traptoren en de kruisvensters, de ceremoniële hal (geklasseerd als Historisch Monument), de gebeeldhouwde houten balken met waterspuwers, de haarden in het centrale deel met sporen van pleisterwerk (begin van de XVIe eeuw). Talrijke representatieve voorbeelden van de overgang van het eind van de middeleeuwen naar het begin van de Renaissance. Van de XVIe tot de XVIIIe eeuw komen er weinig opmerkelijke architecturale veranderingen tot stand. In 1791 wordt het gebouw verkocht als Nationaal Goed en verdeeld onder meerdere eigenaren. In de XIXe eeuw vinden er in de voormalige priorij

belangrijke werkzaamheden plaats. De kerk van de priorij (noordelijke vleugel) is herbouwd in het midden van de XIXe eeuw door de Zusters van Nevers. Zij stichten op die plek een school voor jonge meisjes. De zuidvleugel ondergaat eveneens belangrijke veranderingen. Het niveau van de vloer, met name in de centrale gedeelten, wordt opgehoogd.

De kapitelen van de voormalige priorij

Het museum bewaart een collectie van elf romaanse kapitelen, waarschijnlijk afkomstig van de priorij. Enkele van deze beeldhouwwerken waren gevonden in de rivier in het hart van de stad. Zij waren gedurende lange tijd blootgesteld aan weer en wind in de tuin van het stadhuis, alvorens aan de collectie van het museum te worden toegevoegd. Het gaat overwegend om kapitelen uit het eerste begin van de XIIe eeuw, die behoorden tot een muur, aangezien ze slechts aan 3 kanten gebeeldhouwd zijn met decoratieve en plantaardige motieven. Ze zijn geklasseerd als Historisch Monument.

Aardewerk van Charolles

H. Prost stichtte in 1844 de Faïencerie van Charolles. De eerste producten zijn in hoofdzaak utilitair zoals de 'culs noirs', te herkennen aan hun bruine buitenkant. De alledaagse stijl, ontstaan in de jaren rond 1850, versiert eveneens het dagelijks vaatwerk. De rand van dat vaatwerk wordt gemarkeerd door de blauwe 'zaagtanden', aangebracht

met behulp van een spons gesneden in de vorm van een 'v'. Het decor bestaat in het algemeen uit gestencilde of geschilderde bloemen, snel met een borstel aangebracht.

E. Parmentier, decoratrice van beroep, aangekomen in 1879 in Charolles, legt de basis voor de 'artistieke' stijl, een stijl die zich karakteriseert door een boeket veldbloemen, insecten en een rand van 'gekamd' blauw. Deze productie, met een verfijnd decor, zorgt voor de bekendheid van de aardewerkfabriek van Charolles gedurende meer dan een eeuw. Parallel daaraan maakt de faïencerie unieke stukken, voortkomend uit privé bestellingen, voorzien van decors welke getuigen van een grote bekwaamheid, soms gebruikmakend van een gouden afwerking. Het bakken hiervan geschiedt op een lager vuur.

A. Molin volgt in 1892 H. Prost op. Het is in die periode dat de handtekening gecreëerd wordt, een margriet met dwars over de steel een 'm'. De familie Molin leidt de faïencerie tot 1989. Tijdens de oorlog kent de fabriek verschillende periodes van sluiting, maar in de jaren 1965 - 1980 wordt de productie geoptimaliseerd. Noord Afrika, het nabije- en verre oosten zijn

nieuwe inspiratiebronnen voor de fabricage, waarin men, onder de directie van J. Molin, met nieuwe vormen en nieuwe emailen experimenteert.

Na een periode van crisis wordt de faïencerie in 1989 gekocht door de familie Terrier die er het merk FdC sticht. Er wordt een nieuw design geïmplementeerd. Naast het onderzoek naar de vormen wordt er speciale aandacht besteed aan de ontwikkeling van metallic glazuren.

De film "mémoire du geste" ("herinnering van de beweging")

In de faïencerie FdC is in 2010 een film opgenomen over 'de herinnering van de beweging'. Een film van de etnologue Nadine Michau (universiteit F. Rabelais in Tours). Deze film wordt vertoond in de zaal die gewijd is aan de techniek van de fabricage van faïence

De landschapsschilderkunst

De werken van Jean Laronze (1852 - 1937)

De boeren en landschappen van de Charolais (Loire) zijn voor Jean Laronze, schilder, geboren in 1852 in Gênelard, gedurende zijn hele leven een bron van inspiratie geweest. Zijn schilderijen geven de dichterlijke schoonheid en de weemoedigheid van de natuur weer.

Als hij op 6 jarige leeftijd het museum in Autun bezoekt, vindt hij zijn roeping welke zich ontwikkelt op het lyceum van Mâcon, waar zijn tekenleraar, Eugène Chambellan, hem aanmoedigt een artistieke loopbaan te beginnen.

Deze start pas echt in 1882, na zijn huwelijk en zijn komst in Parijs, waar hij zich, dankzij de financiële steun van zijn schoonfamilie, kan wijden aan zijn passie voor de schilderkunst. Hij volgt dan lessen in het atelier van de landschapsschilder Dardoize en eveneens bij Bouguereau en Robert-Fleury op de Academie Julian.

Opgemerkt op de tentoonstelling van 1887, ontwikkelt hij een sobere en kalme stijl, gekarakteriseerd door de uitgestrekte en rustige landschappen van de Charolais, omgeven door nevels. Zijn voorliefde voor water, die doet denken aan Daubigny, spoort hem aan zijn inspiratie langs de waterkanten van de Arroux, de Bourbince en de Loire te zoeken.

Op het ritme van de kringloop van de oevers van de Loire, markeren de jaren twintig en dertig het hoogtepunt van zijn carrière. De werken uit die tijd getuigen van een verandering in de opbouw van zijn doeken: de stijl is wat minder glad en meer vaag.

Laronze laat bijna systematisch zijn doeken voorafgaan door tekeningen en voorbereidende studies. Het grootste deel van de

houtschooltekeningen vertoont hoogsels van krijt en pastel. Jean Laronze is een Bourgondisch voorbeeld van de landschapsbeweging die opkomt in Frankrijk, met de school van Barbizon, in het begin van de XIXe eeuw. Jean Laronze hecht eraan hoofdzakelijk het platteland van de Charolais te schilderen, met zijn uitgestrekte en rustige landschappen. De natuur wordt op een erg gevoelsmatige manier waargenomen. Evenals Millet zoekt hij niet het anekdotische maar eerder het vertalen van de grootsheid van de natuur. Hij roemt de verhevenheid en de eenvoud van de plattelandswereld. De personages aanwezig op zijn doeken laten zien dat Jean Laronze meer aandacht heeft voor de houdingen dan voor het uiterlijk. Jean Laronze overlijdt in 1937, nadat hij een veertigtal van zijn werken aan de stad Charolles heeft gegeven, wat gezorgd heeft voor de opening van een museum Jean Laronze in 1933. Deze collectie is tegenwoordig gevestigd in het Museum van de Priorij.

Het werk van Paul-Louis Nigaud (1885-1937)

Paul-Louis Nigaud werd geboren in Digoin, in 1895. Hij begon een rechtenstudie maar gaf er al spoedig de voorkeur aan zich te wijden aan de kunst. Al snel vertoonde hij een bekwaamheid in het tekenen en hij stortte zich op het schilderen en illustreren.

Hij werd gemobiliseerd in de eerste Wereldoorlog en enkele jaren later gedecoreerd en benoemd tot ridder in het Legioen van Eer. Zijn doeken en zijn tekeningen vertegenwoordigen vooral de Avallonnais, de valleien van de Cure en van de Cousin. Zijn werk bestaat in hoofdzaak uit landschappen en portretten maar ook uit het weergeven van verschillende agrarische werkzaamheden in olieverf, met roodkrijt en in gravure.

Zijn werk, nauw verwant aan dat van de schilder uit de Morvan, Louis Charlot, wordt geïnspireerd door de kunst van Paul Cézanne.

Hij was eveneens illustrator en deze zaal bevat verschillende van zijn producties. Paul-Louis Nigaud exposeerde op vele tentoonstellingen in Frankrijk en in het buitenland, met name naast beeldhouwers als Pierre Vigoureux en François Pompom

Zaal René Davoine

De beeldhouwwerken van René Davoine (1888 - 1962)

René Davoine werd in 1888 geboren in Charolles. Al snel voegt hij zich bij zijn moeder en stiefvader, exporteur van exotisch hout, in Argentinië.